

Komentar Evanđelja: Zagušena Riječ

Evanđelje petka XVI. tjedna
kroz godinu i komentar.

Evanđelje Mt 13, 18-23

»Vi, dakle, poslušajte prispodobu o
sijaču.

Svakomu koji sluša Riječ o
Kraljevstvu, a ne razumije, dolazi Zli
te otima što mu je u srcu posijano. To
je onaj uz put zasijan. A zasijani na
tlo kamenito – to je onaj koji čuje
Riječ i odmah je s radošću prima, ali
nema u sebi korijena, nego je
nestalan: kad zbog Riječi nastane
nevolja ili progonstvo, odmah se

pokoleba. Zasijani u trnje – to je onaj koji sluša Riječ, ali briga vremenita i zavodljivost bogatstva uguše Riječ, te ona ostane bez ploda. Zasijani na dobru zemlju – to je onaj koji Riječ sluša i razumije, pa onda, dakako, urodi i daje: jedan stostruko, jedan šezdesetostruko, a jedan tridesetostruko.«

Komentar

Prispodobu o sijaču papa Franjo nazvao je „majkom" svih prispodoba, jer nam govori o dvije bitne stvari: slušanju Božanske riječi i kako djeluje Božje srce koje svoje sjeme širi u sve ljude bez razlike (usp. Angelus, 12. srpnja 2020.).

Ali, također je jedna od onih prispodoba u kojoj imamo ne samo njezino pripovijedanje, već i objašnjenje koje je ponudio sam Isus.

On nam, dok nam otkriva Očevo srce, dopušta da pogledamo u svoje srce, sa željom da se bolje pregledamo i postanemo plodno tlo.

Kao što vidimo, Gospodin nas upozorava na tri prepreke koje sprečavaju skladan razvoj božanskog sjemena u našoj duši:

nerazumijevanje, nema korijena, zaveden život pun briga. Ta tri scenarija mogu na kraju utopiti Riječ koja bi naš život mogla ispuniti radošću, i tako ga pretvoriti u neplodni život.

Prvo, ne razumijem. Očito, Isus ne misli na nemogućnost obuhvaćanja božanskih tajni: na primjer, nikada nećemo u potpunosti razumjeti Sveto Trojstvo. Gospodin se poziva na unutarnji stav. Ako u našem životu nedostaje volje za proučavanjem stvari, posvećivanjem sati za bolje razumijevanje vjere, prihvaćanje plodnosti tišine, teško da ćemo moći

donijeti očekivani plod. Ostat ćemo u površnosti, u buci, u ideologiji.

Drugo, nemaju korijen. To je poput sna koji je nekada sanjao sveti Josemaría: ljudi koji žele biti sveci, ali nemaju unutrašnji život, prolaze svijetom nesigurni, poput osobe koja putuje avionom, ali jašući na krilima (usp. Prijatelji Bog, 18). Bez molitve, bez Euharistije, bez sakramenata, bez milosrđa ne može biti ploda.

Treće, živite zabrinuti i zavedeni. Oni od nas koji žele slijediti Krista nisu izuzeti od iskušenja taštine, bogatstva, uspjeha, luksuza i želje za ekonomskom sigurnošću. Lako možemo zaboraviti da je plod našega rada za Boga, a da je ostalo prah i pepeo.

Stoga, ništa bolje od odlaska na plodno tlo par excellence: Sveta Marija. Ona će svojim majčinskim strpljenjem moći otrgnuti sve u našem životu što je prepreka da Riječ

urodi plodom. Ponekad će boljeti, ali je neophodno: ne možemo zaboraviti da „ako zrno pšenice ne padne na zemlju i ne umre, ostaje neplodno“ (Ivan 12:24).

Luis Miguel Bravo Álvarez //

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-feria-vi-
decimosexta-semana-tiempo-ordinario/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-feria-vi-decimosexta-semana-tiempo-ordinario/)
(4.04.2025.)